

- 1) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997, περί τροποποίησης των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, αντιστοίχως, έχει την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή δεν υποχρεούται να αναθέσει το έργο στον μοναδικό προσφέροντα που κρίθηκε ικανός να μετάσχει στο διαγωνισμό.
- 2) Ένας ιδιώτης μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52.

(¹) ΕΕ C 94 της 28.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Σεπτεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-218/98 (αίτηση του Conseil de prud'hommes du Havre για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Oumar Dabo Abdoulaye κ.λπ. κατά Régie nationale des usines Renault SA (¹)

(«Ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) και των οδηγιών 75/117/ΕΟΚ και 76/207/ΕΟΚ — Συλλογική συμφωνία προβλέπουσα επίδομα για τις εγκύους γυναίκες στις οποίες χορηγείται άδεια μητρότητας»)

(1999/C 366/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-218/98, με αντικείμενο αίτηση του Conseil de prud'hommes du Havre (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Oumar Dabo Abdoulaye κ.λπ. και Régie nationale des usines Renault SA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ), της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των

κρατών μελών που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 42), και της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechot, πρόεδρο τμήματος, P. Jann, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), C. Gulmann και D. A. O. Edward, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Σεπτεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η αρχή της ισότητας των αμοιβών που καθιερώνει το άρθρο 119 της Συνθήκης ΕΚ (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 136 ΕΚ έως 143 ΕΚ) δεν απαγορεύει την καταβολή κατ' αποκοπήν επιδόματος μόνο στις εργαζόμενες γυναίκες στις οποίες χορηγείται άδεια μητρότητας, εφόσον το επίδομα αυτό αποσκοπεί στην αντιστάθμιση των επαγγελματικών μειονεκτημάτων που προκύπτουν για τις εργαζόμενες αυτές λόγω της απουσίας τους από την εργασία.

(¹) ΕΕ C 258 της 15.8.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 21ης Σεπτεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-392/96: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (¹)

(«Περιβάλλον — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων — Καθορισμός των κατωτάτων ορίων»)

(1999/C 366/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-392/96, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Richard B. Wainwright) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: Michael A. Buckley, επικουρούμενος από τον Philip O'Sullivan, SC, και τη Niamh Hyland), με αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητήθηκε να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προς διασφάλιση της ορθής μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, ειδικότερα, από το άρθρο 12 αυτής και από τη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechot, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, D. A. O. Edward και L. Sevón (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Σεπτεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιρλανδία, μη λαμβάνοντας τα μέτρα που είναι αναγκαία για την ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 4, παράγραφος 2, για τις κατηγορίες σχεδίων που διαλαμβάνονται στο παράρτημα II, σημεία 1, στοιχείο δ', και 2, στοιχείο α', και μη μεταφέροντας στο εσωτερικό δίκαιο τα άρθρα 2, παράγραφος 3, 5 και 7 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 40 της 8.2.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 21ης Σεπτεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-397/96 (αίτηση του Landgericht Trier για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Caisse de pension des employés privés κατά Dieter Kordel, Rainer Kordel, Frankfurter Allianz Versicherungs AG (¹)

(«Κοινωνική ασφάλιση — Οφειλέτης φορέας — Δικαίωμα αναγωγής κατά του τρίτου υπευθύνου — Υποκατάσταση»)

(1999/C 366/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-397/96, με αντικείμενο αίτηση του Landgericht Trier (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Caisse de pension des employés privés και Dieter Kordel, Rainer Kordel, Frankfurter Allianz Versicherungs AG, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 93, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του

Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissech, πρόεδρο τμήματος, P. Jann, D. A. O. Edward (εισηγητή), L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 21 Σεπτεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 93, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση ζημίας επελθούσας στο έδαφος κράτους μέλους που είχε ως συνέπεια την καταβολή παροχών κοινωνικής ασφάλισης στο θύμα ή στους εξ αυτού ελκόντες δικαιώματα από φορέα κοινωνικής ασφάλισης, υπό την έννοια του κανονισμού αυτού, ανήκοντα σε άλλο κράτος μέλος, τα δικαιώματα του θύματος ή των εξ αυτού ελκόντων δικαιώματα έναντι του προκαλέσαντος τη ζημία, στα οποία μπορεί να υποκατασταθεί ο εν λόγω φορέας, καθώς και οι προϋποθέσεις ασκήσεως της αγωγής αποζημιώσεως ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου επήλθε η ζημία, προσδιορίζονται από τη νομοθεσία του κράτους αυτού, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που είναι εφαρμοστέοι.
- 2) Το άρθρο 93, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 2001/83, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η υποκατάσταση φορέα κοινωνικής ασφάλισης, υπό την έννοια του κανονισμού αυτού, που υπάγεται στη νομοθεσία κράτους μέλους, στα δικαιώματα του θύματος ή των εξ αυτού ελκόντων δικαιώματα έναντι του προκαλέσαντος ζημία επελθούσα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, η οποία είχε ως συνέπεια την καταβολή παροχών κοινωνικής ασφάλισης από τον φορέα αυτόν, καθώς και το περιεχόμενο των δικαιωμάτων στα οποία υποκαταστάθηκε ο φορέας αυτός, προσδιορίζονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στην οποία υπάγεται ο φορέας αυτός, υπό την προϋπόθεση ότι η υποκατάσταση που προβλέπει η νομοθεσία αυτή δεν βαίνει πέραν των δικαιωμάτων του θύματος ή των εξ αυτού ελκόντων δικαιώματα έναντι του προκαλέσαντος τη ζημία, όπως αυτά προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου επήλθε η ζημία.
- 3) Στο επιληφθέν δικαστήριο εναπόκειται να προσδιορίσει και να εφαρμόσει τις κρίσιμες διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει ο οφειλέτης φορέας, ακόμη κι αν οι διατάξεις αυτές αποκλείουν ή περιορίζουν την υποκατάσταση του φορέα αυτού στα δικαιώματα του δικαιούχου των παροχών έναντι του προκαλέσαντος τη ζημία ή την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών εκ μέρους του φορέα που υποκαταστάθηκε σ' αυτά.

(¹) ΕΕ C 40 της 8.2.1997.